

Arrest

nr. 159 769 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 juni 2015 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat BROCORENS, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 5 november 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student in toepassing van de artikelen 58 en 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 Op 9 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die op 20 juli 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 05/11/2014 bij de burgemeester van Gent door M(...) Y(...), geboren te (...) op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende te (...), in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is onontvankelijk.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene op 05.11.2014 een aanvraag indiende via de gemeentelijke diensten van Gent teneinde een verblijfstitel in de hoedanigheid van student te bekomen.

Overwegende dat betrokkene op het moment van indiening van laatstgenoemde aanvraag zich in illegaal verblijf bevond en hem op 12.06.2013 naar aanleiding van het onontvankelijk verklaren van een aanvraag tot regularisatie op basis van art. 9bis van de wet van 15.12.1980 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend.

Overwegende dat hij voor een aanvraag op basis van art. 9bis rechtstreeks ingediend in België bij de gemeente, het bewijs dient te leveren van buitengewone omstandigheden, conform artikel 9bis §1°;

Overwegende dat in het kader van die buitengewone omstandigheden betrokkene volgende argumenten aanbrengt: het feit dat zijn vroegere aanvragen tot het bekomen van een verblijfstitel een negatief antwoord verkregen; het feit dat betrokkene bezig is met het tweede jaar Bachelor Boekhouding aan het EPFC en het volgens hem niet opportuun zou zijn deze opleiding te onderbreken om een studentenvisum in het land van herkomst aan te vragen; het feit dat hij het centrum van zijn belangen in België zou liggen en hij reeds sedert 2008 ononderbroken in België verblijft (hier kan hij geen rechten uit putten, gelet op het feit dat betrokkene geen enkele periode van legaal verblijf sedert 2008 kent); het feit dat hij een voldoende talenkennis Nederlands en Frans zou hebben; het feit dat hij als vrijwilliger actief is geweest in verschillende organisaties.

Overwegende dat de zonet door betrokkene aangehaalde elementen geen argumenten zijn waaruit blijkt dat het hem bijzonder moeilijk, zonet onmogelijk is, terug te keren naar zijn land van herkomst of zijn land waar hij toegelaten is tot verblijf, om zijn aanvraag op regelmatige wijze in te dienen bij de Belgische Ambassade of Consulaat bevoegd voor zijn land van herkomst of verblijf en dat deze elementen dus niet als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet kunnen worden gekwalificeerd.

Gelet op de boven aangehaalde elementen is de door betrokkene ingediende aanvraag onontvankelijk. Bijgevolg wordt hij verzocht gevolg te geven aan het hem op 12.06.2013 betekende bevel om het grondgebied te verlaten. (...)”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij zet in haar verzoekschrift in dit verband onder meer het volgende uiteen:

“Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Er kan waargenomen worden dat de verwerende partij de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij niet in overweging neemt, omwille van het feit dat woonstcontrole negatief zou zijn en omwille van het feit dat de verzoekende partij op het ogenblik van zijn aanvraag niet legaal in België verbleef.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

(...)

De verzoekende partijen heeft omstandig de buitengewone omstandigheden aangeduid.

- De verzoekende partij is al zeer geruime tijd vertrokken uit Marokko. De verzoekende partij heeft reeds verscheidende jaren legaal in België verbleven ;
- Ook in Zweden heeft de verzoekende partij enkele jaren gestudeerd en gewerkt ;
- Het centrum van de belangen van de verzoekende partij ligt in België. Hij heeft een broer die woonachtig is in Anderlecht, hij heeft veel vrienden en kennissen, is geïntegreerd en spreekt zowel Nederlands als Frans ;
- Bij terugkeer worden zijn studies onderbroken ;
- De verzoeker is geslaagd voor zijn eerste jaar bachelor boekhouding ;
- in Marokko heeft de verzoekende partij geen kansen op te studeren.

Dat deze elementen evident aantonen dat het bijzonder moeilijk is m terug te keren naar het land van herkomst om aldaar een formele verplichting na te leven.

Er wordt in de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze gemotiveerd waarom in concreto, in het voorliggende individuele geval zijn integratie en duurzame lokale verankering, het volgen van vormingen, zij kennis van de talen, het onderbreken van de studies, de aanwezigheid van zijn broer, het slecht onderwijs in Marokko niet als een buitengewone omstandigheid kunnen worden beschouwd.

Meer dan een opsomming geven en concluderen dat deze elementen niet als buitengewone omstandigheid kunnen aanvaard worden, doet de Dienst Vreemdelingenzaken immers niet.

Er is geen sprake van een ware motivering.

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert niet waarom de aangehaalde elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd. (...)"

3.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

"(...) Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen in de akte op te nemen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (R.v.V., 5 juni 2012, nr. 82.466)

De determinerende juridische en feitelijke motieven kunnen op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing worden gelezen. Er wordt immers met verwijzing naar de artikelen 58 en 9, lid 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet op een duidelijke wijze aangegeven waarom de aanvraag onontvankelijk is, met name het feit dat verzoeker niet heeft aangetoond zich in buitengewone omstandigheden te bevinden.

In tegenstelling tot wat hij meent, houdt de formele motiveringsplicht evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden. Het volstaat dat de determinerende motieven op grond waarvan de beslissing werd genomen op een duidelijke wijze worden aangegeven. (R.v.V., 25 januari 2012, nr. 73 906)

Verzoeker toont geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, noch van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

(...)

Omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielpcedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen betreffen de gegrondheid van de aanvraag betreffen en kunnen derhalve niet verantwoorden waarom die in België, en niet in het buitenland, is ingediend. (R.v.St., 9 december 2009, nr. 198.769) (...)

3.3 Zoals de verzoekende partij ook zelf aangeeft, verplichten de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140). De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat de verzoekende partij voor haar aanvraag rechtstreeks ingediend in België bij de gemeente het bewijs dient te leveren van buitengewone omstandigheden, conform artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet. Voormelde bepaling luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Aldus dient in eerste instantie onderzocht te worden of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

Zodoende dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de indiening van de aanvraag tot verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die de verzoekende partij heeft ingeroepen om te verantwoorden

waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf in haar land van oorsprong kan indienen, niet werden aanvaard of bewezen werden geacht.

In casu meent de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom *in concreto*, in het voorliggende individuele geval, haar integratie en duurzame lokale verankering, het volgen van vormingen, haar kennis van de talen, het onderbreken van de studies, de aanwezigheid van haar broer, het slecht onderwijs in Marokko, niet als een buitengewone omstandigheid kunnen worden beschouwd. Zij geeft aan dat de gemachtigde immers niet meer doet dan een opsomming geven en concluderen dat deze elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen aanvaard worden en dat er geen sprake is van een ware motivering. De verzoekende partij benadrukt dat de gemachtigde niet motiveert waarom de aangehaalde elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij op zich niet betwist dat de bestreden beslissing een motivering bevat met betrekking tot de door haar in het kader van de buitengewone omstandigheden aangebrachte argumenten. Door in haar nota met opmerkingen te stellen dat de determinerende juridische en feitelijke motieven op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen, gaat de verwerende partij dan ook niet concreet in op het betoog van de verzoekende partij. De verzoekende partij voert daarentegen aan dat een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorligt, omdat de opgenomen motivering niet afdoende is. Samen met de verzoekende partij dient de Raad inderdaad vast te stellen dat de gemachtigde zich beperkt tot het opsommen van de door de verzoekende partij in het kader van de buitengewone omstandigheden aangebrachte argumenten en vervolgens tot het stellen dat “*de zonet door betrokkene aangehaalde elementen*” geen argumenten zijn waaruit blijkt dat het haar bijzonder moeilijk, zoniet onmogelijk is, terug te keren naar haar land van herkomst of haar land waar zij toegelaten is tot verblijf, om haar aanvraag op regelmatige wijze in te dienen bij de Belgische ambassade of consulaat bevoegd voor haar land van herkomst of verblijf en dat deze elementen dus niet als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet kunnen worden gekwalificeerd. Waarom de gemachtigde meent dat de aangehaalde elementen geen argumenten zijn die het bijzonder moeilijk of onmogelijk maken de aanvraag in te dienen in het land van herkomst of verblijf en dat er dus geen sprake is van buitengewone omstandigheden, wordt echter in het geheel niet gemotiveerd. Zodoende kan de verzoekende partij gevolgd worden waar zij stelt dat niet op een afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom deze elementen *in concreto*, in het voorliggende individuele geval niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd, en dat aldus geen sprake is van een ware motivering.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden, dat zij dus niet “*verder*” dient te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden, en dat het volstaat dat de determinerende motieven op grond waarvan de beslissing werd genomen op een duidelijke wijze worden aangegeven. De verwerende partij kan echter niet voorhouden dat het “*motieven van de gegeven redenen*” zouden zijn, wanneer de gemachtigde zou aangeven op grond waarvan hij aanneemt dat de aangehaalde elementen geen argumenten zijn die het bijzonder moeilijk of onmogelijk maken de aanvraag in te dienen in het land van herkomst of verblijf en dat er dus geen sprake is van buitengewone omstandigheden. De bestreden beslissing steunt precies op de vaststelling van de gemachtigde dat geen buitengewone omstandigheden werden aangetoond, zodat de gemachtigde wel degelijk afdoende dient te motiveren op grond waarvan hij tot deze vaststelling is gekomen en niet louter kan poneren, zonder meer, dat hij meent dat de door de verzoekende partij aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden uitmaken. Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen kan dan ook geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State nog stelt dat omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom die in België, en niet in het buitenland, is ingediend, dient te worden vastgesteld dat deze overwegingen niet voorkomen in de bestreden beslissing en zodoende een *a posteriori* motivering uitmaakt, die dan ook niet vermag het gebrek aan afdoende motivering in de bestreden beslissing te herstellen.

Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij aannemelijk heeft gemaakt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is, zodat een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorligt.

3.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 juni 2015 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE